

2013

15. Dec. 1888: 2. Beh. af Lovf. om Østergivelse af Fattigunderstøttelse m. m.

2014

Omraader gjør man sig maaffe større end fornødent — skulde gaa foran, men noget Saadant kan man ikke sige, thi Andre ere tværtimod gaade forud for os. Et Land som Lydsland, som man ellers henviser til som inhumant, som strengt i sin Lovgivning lige overfor de mindre Bemidlede, har i længere Tid staaet paa eet Aar, men her ser man sig ikke i Stand til, efter saa lange Overvejelser, at komme længere end til 5 Aar. Det har glædet mig at se, at der er Medlemmer her i Salen, som have troet at burde blive staaende ved 2 Aar, jeg vilde ønske, at de vare blevne staaende paa det ene Aar, men det fremgik jo af de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds (R. Nielsen), ligesom det ogsaa blev udtalt af det ærede Medlem fra Aalborg (Plesner), at det var af Frygt for, at Sagen skulde gaa i Stykker, at der ikke skulde komme Noget ud af den, at de stillede sig saaledes. Jeg tillader mig nu at nære den Frygt, at der ikke kommer Noget ud af den alligevel; vil man slaa den Smule ihjel, slaar man nok Resten ihjel med. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Holch), fremkom jo med den Indvending, at nu har Regjeringen forelagt en Sygekasselov, som foreskriver, at Sygekasserne skulle yde Løge, Medicin og Hospitalspleie, og derfor vilde det være urigtigt i dette Dieblisk at vedtage dette Forslag. Altsaa alene det, at Regjeringen finder paa at forelægge et Lovforslag, som indeholder nogle Bestemmelser, som efter det ærede Medlems og Regjeringens Mening kan træde hindrende i Veien for dette Forslag, er nok for ham til at sige: Lad os ikke vedtage denne Lov, det vil træde hindrende i Veien for Regjeringens Forslag. Paa den Maade kan man virkelig komme til at forhindre en hvilken som helst Ting, man ønsker gennemført. Jeg ønsker ikke at lægge Andet ind i det ærede Medlems Udtalelse, end han mulig har ment, men det er ikke langt fra, at det kan forstaaes saaledes, at man derigennem har faaet et Glimt at vide om, at Regjeringen har ønsket at forhindre dette Forslags Vedtagelse ved Fremlæggelsen af sine Sygekasselove. Det kan være, at det ikke er saa, jeg vil ikke sige, at det ærede Medlem har givet Anthyndinger deraf, men man kan

komme til at forstaa det saaledes. Jeg siger derfor, at det har været en ret interessant Behandling, som dette Lovforslag har faaet i Tidens Løb i dette Thing, og den vil sandsynligvis ikke blive mindre interessant, naar den kommer over i det andet Thing, og vi saa faae at se og muligvis at høre de samme Udtalelser om Ønstet om at gjøre det bedst Mulige for de Fattige, om, at det i Grunden er saa uendeligt rigtigt og humant. Alt det, der er blevet vedtaget, men at det ikke paa nogen Maade gaar an at vedtage det, det griber altfor meget ind i de bestaaende Love om Fattigvæsenet og i den bestaaende Samfundsorden. Dette, at vedtage en almindelig human og Retfærdighedshandling, det bryder i den Grad med det Bestaaende, at det slet ikke gaar an at gjøre det, og det bliver det sandsynligste Resultat af Sagen. Jeg ønsker selvfølgelig Lovforslaget en ganske anden Skjæbne; jeg havde troet, at man i de Lovgivende Forsamlinger her i Aaret 1888 i det Mindste kunde faae gennemført en fuldtid retfærdig og human Tanke, men jeg skal tilstaa, at jeg har næsten opgivet Troen paa, at det lader sig gjøre, naar jeg har set den Vængtelse, som hele den store Opposition nærer for, at de skulle komme til at forlange Noget, som man fra den anden Side ikke vil gaa ind paa. Det forekommer mig, at det burde være paa Tiden at tage Steen i en anden Haand, hvis man nogen- sinde vil vente at faae Nogetsomhelst gennemført.

Chr. Jensen: Den ærede Ordspører har jo udtalt sig om Mindretallets Stilling til dette Lovforslags § 3. Grunden, hvorfor Mindretallet ikke for Dieblisset tror, det er rigtigt at gaa til denne Paragrafs Vedtagelse, er, at man mener og det med Rette, at det Lovforslag, som nu er indbragt i Landsthinget af Regjeringen om anerkjendte Sygekasser, skulde prøve sin Virkning i den store Befolkning, inden man gik til en saadan Bestemmelse, hvorved man eftergiver Hjælp til Medicin, Løge, Hospitalsophold og Begravelse. Naar der nu fra Flere af de ærede Herrer har været udtalt Tvivl om, hvorvidt den arbejdende Befolkning eller de Smaa i Samfundet have Evne til at være i en Sygekasse, saa kan man naturligvis forstaa